

Folketingets Erhvervsudvalg
Christiansborg

Finansministeren

Svar på Skatteudvalgets spørgsmål nr. 628 af 24. august 2010
(Alm. del).

Spørgsmål:

Ministeren bedes tilsende udvalget en skriftlig orientering vedrørende de punkter på ECOFIN-mødet den 7. september 2010, som er relevante for Skatteudvalget.

Svar:

Der er følgende dagsordenspunkter på mødet i ECOFIN den 7. september, som er relevante for Erhvervsudvalget:

Dagsordenspunkt 2: Bankafgifter til finansiering af afviklingsfonde

På det kommende ECOFIN forventes en drøftelse af afgifter på den finansielle sektor med henblik på opbygning af reserver, f.eks. i afviklingsfonde. Med en afviklingsfond forstås en fond, der kan anvendes til at finansiere udgifter forbundet med afvikling af f.eks. insolvente banker og som er finansieret af sektoren selv f.eks. gennem en afgift på sektoren. Det forventes, at drøftelserne vil søge at af-dække landenes overordnede holdninger til bankafgifter og afviklingsfonde forud for en meddelelse fra Kommissionen, som ventes fremlagt i oktober 2010.

Regeringen er indstillet på at drøfte konstruktionen af en fælles EU-ramme for nationale afviklingsfonde, idet sådanne fonde dog bør afpasses nøje med de aktuelle initiativer om at styrke den finansielle regulering i øvrigt, herunder styrkede kapitalkrav m.v.

EU-landene er generelt enige om, at arbejde videre med principperne for afviklingsfonde, herunder at den finansielle sektor skal bidrage til at dække omkostningerne til finansielle kriser, men der har endnu ikke været nærmere drøftelser af de centrale spørgsmål om skattesats, skattebase m.v. Flere medlemslande har allerede på egen hånd indført – eller er i færd med at indføre – bankafgifter, herunder Sverige, UK, Tyskland, Frankrig og Ungarn. Der er variationer mellem landene med hensyn til de konkrete modeller, herunder vedr. skattebasen og i forhold til om der oprettes en egentlig fond med dertil hørende afviklingsmyndigheder mv. eller om indtægterne indføres i det generelle offentlige budget. Kommissionen ventes i de kommende drøftelser at lægge stor vægt på behovet for koordination for at understøtte lige konkurrencevilkår og undgå dobbeltbeskatning. Det gælder f.eks.

en fælles tilgang til, i hvilket land bankernes filialer skal beskattes (om det skal ske i hjemlandet eller i værtslandet).

ECOFIN havde den 8. juni en indledende drøftelse af sagen under dagsordenspunktet "Finansiering af finansielle kriser og afviklingsfonde" i forbindelse med forberedelse af G20-mødet den 26. og 27. juni 2010. Siden da er der ikke sket væsentligt nyt i sagen, udover, at Kommissionen nu ventes at anbefale, at en skatbase tager udgangspunkt i bankernes passiver ekskl. forsikrede indskud og egenkapital. Kommissionen ventes fortsat ikke at have konkrete anbefalinger om sats. Tankerne i Kommissionens meddelelse ligger i princippet på linje med den danske ordning om håndtering af nødlidende pengeinstitutter, som blev vedtaget 1. juni og vil gælde fra 1. oktober 2010. Tanken er begge steder, at sektoren selv skal dække omkostningerne ved finansielle kriser og afvikling af insolvente institutter. Regeringen vil arbejde for, at den danske afviklingsordning kan rummes inden for en evt. fælles EU-ramme.

Det bemærkes, at den danske ordning ikke baserer sig på en afgift, der opkræves på forhånd til en øremærket fond, som umiddelbart er det, som Kommissionen synes at foretrække. Den danske ordning består i stedet i, at de finansielle virksomheder på forhånd forpligter sig til at dække eventuelle omkostninger til afvikling, men at den egentlige indbetaling sker efterfølgende, når omkostningerne er gjort op.

Drøftelserne er endnu på et tidligt stadium og der er ikke konkrete EU-forslag på bordet. Der vil være lejlighed til at vende tilbage til sagen igen, når det er mere klart, hvordan et konkret forslag vil se ud.

Dagsordenspunkt 3: Skat på finansielle transaktioner

Det belgiske formandskab har efter ønske fra bl.a. Frankrig og Tyskland sat skat på finansielle transaktioner på dagsordenen for ECOFIN's møde den 7. september. Der er ikke lagt op til konkrete beslutninger, og der foreligger ikke konkrete forslag.

Med en finansiell transaktionsskat forstås f.eks. en skat på handel med aktier, obligationer, derivater, valuta m.v. Der synes i nogle lande at være en opfattelse af, at en sådan skat kan begrænse skadelig spekulation ved at gøre transaktioner dyrere og at man som følge af den store mængde af transaktioner vil kunne opnå betydelige indtægter selv ved en lille skat. En transaktionsskat skal også ses i forlængelse af forskellige ønsker om et større bidrag fra den finansielle sektor til de offentlige finanser, bl.a. i lyset af omkostningerne ved finansielle kriser.

Kommissionen har set på fordele og ulemper ved en finansiell transaktionsskat. Kommissionen er skeptisk overfor transaktionsskatter og fremhæver bl.a. at det ikke er muligt at afgrænse "spekulative" transaktioner fra andre transaktioner. En transaktionsskat vil ramme alle finansielle handler, og vil derfor også øge omkostningerne knyttet til handel for ikke-finansielle virksomheder, pensionsfonde, pri-

vate opsparende osv., f.eks. når disse placerer deres opsparing i aktier og obligationer, veksler valuta eller køber derivater for at forsikre sig mod bestemte risici o.l. Handel med finansielle aktiver er meget mobil, og kan hurtigt flyttes over grænser. Kommissionen nævner derfor også, at der er risiko for at en transaktionsskat vil medføre flytning af handel med aktier m.v. til skattely for at omgå skatten. Konsekvensen heraf vil være en styrket position for skattely og en svækket position for de lande, der håndhæver transaktionsskatten, i form af et udeblevet skatteprovenu og større omkostninger for disse landes virksomheder og borgere. Kommissionen vurderer endvidere, at i det omfang beskatningen kan administreres, da vil langt størstedelen af indtægterne blive inddrevet i de lande, hvor transaktionerne finder sted i stort omfang, dvs. lande med store finansielle centre, især UK derudover f.eks. Tyskland og Frankrig, og kun i mindre omfang andre lande.

Også IMF fraråder transaktionsskatter. IMF foreslår andre, bedre alternativer, dvs. skatter med færre forvridninger og omkostninger for den ikke-finansielle sektor. En bedre form for skat på den finansielle sektor er eksempelvis en skat på de finansielle virksomheders lønsum og/eller overskud. Det svarer til den danske lønsumsafgift på den finansielle sektor. Hensigten er at beskatte merværdien i sektoren og ikke de enkelte handler eller transaktioner. En sådan "merværdi-afgift" kan kompensere for, at der af tekniske grunde ikke opkræves normal moms i den finansielle sektor.

Regeringen finder som udgangspunkt, ligesom Kommissionen og IMF samt mange andre, at der er en række væsentlige ulemper ved skatter på finansielle transaktioner. Regeringen finder det uhensigtsmæssigt at begrænse alle finansielle transaktioner gennem beskatning, herunder alle de transaktioner, som er knyttet til "ikke-spekulativ" handel og som derfor skaber velfærd for virksomheder, borgere og opsparende. Man risikerer med en sådan skat også at ramme lande, der er særligt afhængige af international handel, ikke mindst udviklingslande. Det vil desuden være skadeligt for det aktive arbejde med at begrænse internationale skattely, hvis man gennem en transaktionsskat forærer sådanne lande en betydelig ny indtægtskilde. En sådan skat ville i givet fald skulle indføres på globalt niveau, og det er ikke realistisk.

Regeringen har forståelse for at nogle lande har behov for indtægter til de offentlige budgetter og gerne vil holde vejen åben for at øge bidraget fra den finansielle sektor til de offentlige finanser og vil fordomsfrit vurdere eventuelle konkrete forslag til transaktionsskatter.

Under alle omstændigheder bør overvejelser om at skærpe beskatningen af den finansielle sektor ses i sammenhæng med de øvrige initiativer til at styrke regulering af den finansielle sektor, herunder bedre tilsynssamarbejde, styrkede kapitalkrav, større gennemsigtighed i handel med derivater o.l. og meget mere, der kan bidrage til større finansiell stabilitet og mindske tilskyndelsen til overdreven risikotagning i de finansielle virksomheder.

Med venlig hilsen

Claus Hjort Frederiksen